

גליון הכנה לדפוס מספר

"השב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלקים בצניא
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדת צניא מלא ספרא ולו
עשר מעלות במדות ישראלות ותק
ועושה חסד מזה פנחס אריה זצ"ל
אג"ד דק' טורקא

דו"ת קומי אורי

בצהשי"ת

השב האפר

פרשת משפטים שנת תשפ"א גליון י"ה

פרשת משפטים

כאמור בספרים ע"פ (תהלים קיט, צב) לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעיני כי אמרו בגמ' (הגיגה ט) יאה עניותא ליהודאי כי ברזא סומקא לסוסיא חיורא, כי ישראל על שהם עזים באומות ע"כ הכרח להם העניות לבטל בחי' עזות, וע"י התורה ג"כ יוכל לבטל עזות, ע"כ לימוד התורה היא נגד בחי' העוני, ונגד יסורין הוא בחי' עבודה שהוא תפילה שבמקום קרבנות, והנה ד"ם ר"ת ד'לת מ'זוזה רומז לב' בחי' הנ"ל, וזהו ויקח משה חצי הדם שהוא בחי' הדלת, וישם באגנות שהוא התורה כי גן הוא גן פרשיות דאורייתא, ומרומז בתי' אג"ן א'לף ג"ן ר"ל לימד גן סדרים דאורייתא, וזהו שכתוב אגנות לשון רבים רומז לתרין תורות שבכתב ושבע"פ, וחצי הד"ם שהוא המ"ם שהוא רומז למזוזה שהוא בחי' יסורין זרק על המזבח יכול לבטל ע"י בחי' עבודה זו תפילה, כי תפילות נגד תמידין תקנום וע"י תפילה מבטל היסורין, וזהו (יחזקאל א, כד) בעמדם תרפינה כנפיהם וכאמור בא עם דם, כי דם רומז לשתי אלה שמצוים בישראל ולכן נקראים ישראל עם ד"ם כמבואר, וזהו (ישעיהו נ, ה) ואחרי הדלת והמזוזה שמת זכרון, ר"ל שלא זכרת לעבור השם רק אחרי הוא היסורי עוני, ושאר היסורין הרמוזים בדלת ומזוזה הנ"ל והבן:

אצא חפשי והגישו אדוניו אל האלקים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדוניו את אזנו במרצע ועבדו לעולם, דהנה כתיב (משלי כט, כא) מפנק מנוער עבדו ואחרותו יהיה מגון, ע"כ היצה"ר נקרא אדון, ואם יאמר העבד שהוא עובד ליצרו, אהבתי את אדני את אשתי ואת בני אני צריך לעבוד יום ולילה כדי לפרנס אשה ובנים, לא אצא חפשי איני רוצה להיות בן חורין לעסוק בד"ת שנק' חירות, והגישו אדוניו אל האלקים כשרוצה הצדיק שהוא אדון בעולמות לקרב את האדם הזה שהוא עובד יום ולילה על המחיה ועל הכלכלה שיקרבו לעבודת השם, אז והגישו אל הדלת שמתפלל עליו שיפול ממדרגתו ומעשרו ויתדלדל, וזהו והגישו אל הדלת ואז יהיה לבו נכנע ויוכל לקרבו לעבודת השם, או אלא המזוזה גי' אדני שהוא בחי' דינים, ר"ל שמטיל עליו יסורים עי"ז ג"כ לבו נכנע, ואח"כ עי"ז ירצע אדוניו הנ"ל את אזנו במרצע שידבר תמיד על לבו דברי מוסר יום אחר יום עד שיפעול באזנו שיטה אזנו אליו, ואז ועבדו לעולם שבא לבחי' תשובה שנק' בזוה"ק עולמו של יוכל כידוע, ששם עלמא דחירות.

והנה אחרי שבאים על האדם ח"ו ב' בחי' אלו שהם עוני ויסורין צריך שישתדל שיבטל ממנו שתי אלה רגע ע"י לימוד תורה יוכל לבטל בחי' עוני ודלות,

וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה (כא, כב) כי הנה כתיב (תהלים פד, יב) כי שמש ומגן ד' אלקים, דכתיב (שמות כ, יא) כי ששת ימים עשה ד' את השמים ואת הארץ, ומבואר בזוה"ק שכל הברואים נכללו בששת ימי הבנין, והעולם נכללו נברא ע"י ב' שמות הויה אלקים כדכתיב (בראשית ב, ד) ביום עשות ד' אלקים ארץ ושמים, כי שם אלקים מורה על מדת הדין, ושם הויה על רחמים, וכשיש יחוד בעולמות נכללים הויות בשמות אלקים והיה המשכן אחד ונתהפך הכל לרחמים, וזהו וכי ינצו אנשים תי' ינצו עולה ששה פעמים הויה, והכוונה כאשר האנשים מתנוצצים בניצוצות קדושות ונתדבקו בששה הויות אז מהפכין מדת הדין לרחמים, וזהו ונגפו אשה הרה כי אשה הרה גי' ששה פעמים אלקים, וזהו ויצאו ילדיה ולא יהי אסון, כי נתהפך לרחמי והבן:

ויקח משה חצי הדם וישם באגנות והצי הדם זרק על המזבח (שמות כד, ו) במדרש מלאך בא בדמות משה וחלקו, כי מט"ט ש"ה הוא בחי' משה, כי ר"ת משה מטט ש"ה, והנה מט"ט בגי' שד"י כידוע, והנה שני פעמים חצי הדם גימ' מט"ט שהוא בחי' שדי, וזהו מלאך בא בדמות משה וחלקו והבן,

ובדרך אחר יש לומר ע"פ מה שאמרנו ע"פ (שמות כא, ה) ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדוני ואת אשתי ואת בני לא

